

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Ex Illvstrissimo Cardinali Bellarmino Epitome
Controuersiarum Omnia huius Aeui
Lvthero-Calvinisticarvm Sub diuersis Titulis bis
Quadripertitis digestarum**

Coppenstein, Johann Andreas

Mogvntiae, 1624

LXXVIII. An hoc, Diliges ex toto, &c. caeteraque Decalogi seruari, queant?

urn:nbn:de:hbz:466:1-11726

dine tua concupiscentiam. Ecc. 18. Post concup. tuas non eas. Ro. 6. Non regnet peccatum in vestro mortali corpore ut obediatis concupiscentijs eius. Hæc sancè de Consensu loquuntur. Ita passim S. Aug. l. i. de Nup. c. 23. &c. apud Beccanum in Manuali l. i. c. 17. q. 1.

2. RATIO euincit. Deus non obligat nos ad impossibile: id enim foret & stultum, & iniustum. At motus vivere primos non est in potestate nostra; teste experientia omnium. Et velle in id vindicare, quod ineuitabile; id crudele foret: quod alienum à Deo. 2. Homini, in puris naturalibus constituto, motus rationem præuenientes forent connaturales; quia caro concupiscit aduersus Spiritum; quæ duæ sunt partes hominis, & appetitus duo rationalis, & sensitius. Connaturale autem non potest esse culpabile ex se, nisi aliunde fiat tale sc. per consensum. Ergo hic solus præcepto, Non concupisces, cauetur.

DICO AD Suasionem. S. August. vult illud, Non concupisces, quoad verba præcepti, non posse; at quoad obligationem, posse obseruari. Quia docet; Motus rationem præuenientes, non esse peccata. Et consentit Calvinus Inst. 3. c. 3. § 10. Item docet: præceptis diuinis nil proh. beri, nisi peccatum; Id quod dant Sectarij: ergo non iij motus, sed consensus solus ibi prohibetur quoad obligationem.

QVÆSTIO LXXVIII.

An hoc Diliges ex toto. &c. seruari possit? Ceteraque Decalogi?

LUTHERANI, vt Kemnitius in Exa. Conc.

CALVINIANI, vt Calvini in Antid. ad sess. 6. c. 11. rigide negant.

SVA DENT præsertim istis: i. Qui diligat, legem implet; at diligere nemo potest, sicut oportet. Hic enim inchoata est, non perfecta caritas.

2. Melancht. in Apolog. de implet. legis, concedit posse diligi proximum; non tamen isto legem impleri, aut iustificari coram Deo.

AVTOR. Mådatum dilectionis seruari potest, & debet quadātenus perfectè extoto corde: id est, i. Non occupando cōrtotum in diligendo Deo SOLO. 2. Nec tanto conatu in Deum, quanto fieri potest: 3. Sed Deum diligendo super omnia creata. Sic Rom. 8. Nulla creatura poterit nos separare à caritate Christi, scil. vt eum postponamus. Matt. 10. Qui amat patrem aut matrem plus, quam me, non est me dignus. Dauid, Eccl. 47. de omni corde dilexit Deum. Vide Antichristum p. 4. q. 42. Idem de Iosia rege assertur. 4. Reg. 23. Nec dubium de Moys; Abraham, &c B. Virginie, Apostolis. &c. Abrahæ in terris nil carius vnigenito; at carior ei Deus. Itaque potest diligi Deus ex toto, quo ad Obligationem hic in terris; non quoad verba. Nam dilectio super omnia non excludit aliquam cæterorum dilectionem, quæ & ipsa est cordis.

II. LUTHERANI, vt suprà liquet, negant legem seruari posse. CALVINIANI item. Calvini vox blasphemæ est in Antid. sess. 6. c. 12. Propheta, Patriarchæ, & p̄i Reges, utcunque Dei Spiritu adiuuarentur, ferendo legis iugo pares non fuerunt. Ibid. Minimum legi mandatum onus est ætna grauius.

SVA DENT Supradictis quest. 76.

AVTOR. i. Duo difficillima, Non concupisces; & Diliges; seruari possunt: ergo & cætera Decalogi faciliora.

2. Diligens ex toto Deum non vult eum

cum offendere; unde seruat mandata. Neque intercessio venialium imperfectionum officit perfectioni substanciali. Hinc Phil. 4. *Omnia possum in eo, qui me confortat.* Caluinista dicit; *Non omnia possum.* At Luc. 1. Zacharias & Elisabeth erant incidentes in omnibus mandatis & iustificationibus Domini sine querela. Quare Deus si mandat serio; serio tenemur ad obseruationem: si ioco; cur serio punit? Istene iocus erat: Matth. 19. *Si vis ad vitam ingredi, serua mandata.*

QVÆSTIO LXXIX.

An Opera Iustorum sint peccata?

LUTHERANI & QUÆ AC CALVINIANI affir-
mant: Vide supra quest. 71. & 76. Idque ne-
cessariò assentunt expositis à se se fundamen-
tis: cum fingant Inhærere homini peccatum
originale; Concupiscétiā esse perpetuum
peccatum; Pec. remitti nulla seu deleri, sed tegi
solum, & non imputari: Legem obseruatū
impossibilem esse: Hominem post iustifica-
tionem manere iniustum. &c. De quibus su-
pra fuscē.

AUTOR. I. Opera iustorum bona,
sunt verè iusta; vt etiam iustitia actua-
lis dici possint.

1. Sic Scriptura docet in *Antichristo*
p. 4. q. 43.

2. Ita S. Patrum constans consen-
sus, apud Bell. l. 4. c. 16.

3. RATIO euincit idem. 1. Quia ex
tribus potissimum finguntur esse pec-
cata; Ex innata Concupiscentia; Ex
defectu dilectionis; Ex admistione ve-
nialium: At horum nil demit iustiti-
am operibus bonis. Non Concupisen-

tia; nam hæc infirmitas est; non pec-
catum: nec nocet sine consensu. Non
venialis caritatis imperfectio; nam,
hæc vt culpa sit, non tamen est pecca-
tum lethale; habetq; hic suā viæ pe-
fectionem absolutam; licet non illam
patriæ. Non Venialium admistio; nam
hæc vt sit præter, non tamen est con-
tra legem & caritatem. Vnde licet in
multis offendimus omnes, & nemo non
habeat peccatum; Scriptura tamen
absolutè quosdam vocat iustos, im-
maculatos, perfectos.

2. Quia si omnia iusterū opera forēt
peccata, & opus Fidei iustificantis es-
set peccatum; item oratio hæc: & di-
mitte nobis debita: Item mentiretur di-
cens: Nil mihi conscientius sum: Item
Deus ipse peccaret, Phil. 1. & 2. qui o-
peratur in nobis: Item Redemptor nos à
peccato non redemisset, nec mundas-
set sibi populum acceptabilem: Tit. 1.
Item, Peccata mortalia quædam for-
rent opera bona, ac proinde faciēda.
Demum opera bona esse peccata, im-
plicat; non bona essent non bona: Ser-
uire Deo esset seruire diabolo; opera
lucis essent tenebrarum; filij Dei es-
sent filii diaboli.

3. Ab iniusto procedunt opera in-
iusta: ergo ab iusto iusta. Nam Mat. 7.
Non potest arbor bona malos fructus facere:
neque mala bonos. Ioan. 15. *Ego sum vitis,*
vos palmites, qui manet in me, & ego in eo,
hic fert fructum multum. Vide Beccanum
in Manuali l. 1. c. 18. q. 1.

II. Opera iustorum iusta etiam iu-
stificant amplius. Iac. 2. *Abraham non-
ne ex operibus iustificatus est?* Vides, quoniam
fides cooperabatur operibus eius, & ex ope-
ribus fides consummata est.

INSTAT

